

Senest har aftalen om arbejdsmarkedet i forbindelse med finanslovaftalen for 1995 øget AF's opgaver. Særligt er indførelsen af ret og pligt til aktivering for ledige i delperiode 2 meget ressourcetrævendende.

Endelig skal der understreges, at trækket på AF's ordinære service og formidlings- og overvågningsopgaver mod det almindelige og især det private arbejdsmarked er stærkt stigende som følge af de gode konjunkturer. Dels indgiver virksomhederne flere jobordrer, der skal ekspederes, og dels bliver formidlingsopgaven tungere i takt med, at de ledige har behov for opkvalificering forud for formidling.

I en opgangskonjunktur er AF's samlede opgaver som følge heraf ikke faldende, men snarere stigende, og jeg mener således ikke, at der kan opstilles en umiddelbar sammenhæng mellem ledigheden og udgifterne til AF.

Det er min opfattelse, at der skal være en fornuftig sammenhæng mellem ressourcerne og opgaverne, og jeg lægger afgørende vægt på, at AF ressourcemæssigt er rustet til at løse de opgaver, det i lovgivningen bliver pålagt arbejdsformidlingen at udføre.

Ad § 17.46.11. Iværksætterydelse

Spørgsmål 21:

»Hvilke erfaringer har ordningen givet?«

Svar:

Ordningen med iværksætterydelse til ledige ophørte med indførelse af lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik pr. 1. januar 1994, hvor den blev erstattet med ordningen vedrørende etableringsydelse.

På Arbejdsministeriets foranledning iværksatte Socialforskningsinstituttet (SFI) en undersøgelse af ordningen med iværksætterydelse (IVY) efter lovrevisionen 1. januar 1989 og frem til 1992. Ved lovrevisionen blev gruppen af ydelsesmodtagere udvidet, idet iværksætterydelse herefter kunne søges af ledige med 5 ud af 8 måneders ledighed, hvor det tidligere kun var ledige, som havde gennemført 1. arbejdstilbud, der kunne modtage ydelsen. Undersøgelsen er offentliggjort marts 1992.

Ifølge SFI's undersøgelse viser erfaringerne med iværksætterordningen, at ordningens indvirkning på produktion, ledighed og beskæftigelse ikke udelukkende er positiv, idet iværksætterydelsen til en vis grad fortrænger eller reducerer allerede eksisterende virksomheders produktion og beskæftigelse. Iværksættervirksomheder er primært rettet mod et lokalt geografisk afgrænset marked inden for især detailhandel, restauration og hotel samt tjenesteydelser, som dækker over et meget bredt spekter af virksomheder fra rengøring og service til forskellige typer af behandlingsvirksomhed.

SFI-undersøgelsen bedømmer dog beskæftigelseseffekten til at være forholdsvis høj sammenlignet med andre arbejdsmarkedspolitiske foranstaltninger. Undersøgelsen viser, at blandt dem, der modtog iværksætterydelse i 1989, var 24 pct. ophørt med selvstændig virksomhed efter ca. 2 år, og at overlevende virksomheder i gennemsnit beskæftigede 0,8 fuldtidsansatte.

Ifølge undersøgelsen skønnes det, at over halvdelen af iværksættervirksomheder med ydelse vil være ophørt efter 4½ år. Den væsentligste årsag hertil er for ringe omsætning og for stor arbejdsbelastning.

Ad § 17.46.34. Forsøg med Zeuthenudvalgets model i AF-Ribe

Spørgsmål 22:

»Hvilke erfaringer er der indhøstet med ordningen?«

Svar:

Fra april måned 1993 til årsskiftet 1993-94 har der i AF-region Ribe Amt kørt et forsøg med en ny aktiv arbejdsmarkedspolitik. Intentionen har været at lave forsøg med en regionaliseret be-